

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
πρώην Πρόεδρος της Βουλής
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΣΙΟΥΦΑΣ

Η χώρα και η ανάπτυξη χρειάζονται άμεσα Εθνικό Σχέδιο Ανασυγκρότησης με εθνική συνεννόηση

*του Δημήτρη Σιούφα
πρώην Προέδρου της Βουλής των Ελλήνων*

Ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων και πρώην Υπουργός Ανάπτυξης, Δημήτρης Σιούφας με αφορμή τον νέο αναπτυξιακό νόμο που έχει θέσει σε διαβούλευση το Υπουργείο Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού έκανε την παρακάτω δήλωση:

«Με σοβαρές συνέπειες από την σημαντική καθυστέρηση, τέθηκε δημόσια διαβούλευση το σχέδιο για το νέο αναπτυξιακό – επενδυτικό νόμο. Η χώρα στερείται ουσιαστικά ρωμαλέου αναπτυξιακού Νόμου από την αρχή της κρίσης το 2010.

Η χώρα δεν μπορεί να παραμένει από το 2014 δίχως κατεύθυνση αναπτυξιακής πολιτικής και εργαλεία στήριξης των ιδιωτικών επενδύσεων.

Υπενθυμίζω ότι μία από τις πρώτες προτεραιότητες της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, της περιόδου 2004-2009, ήταν η κατάρτιση και υλοποίηση ενός αποτελεσματικού αναπτυξιακού-επενδυτικού νόμου.

Ο νόμος 3299/2004 που καταρτίστηκε σε συνεργασία των Υπουργείων Οικονομίας και Οικονομικών και Ανάπτυξης, αποτέλεσε βασικό εργαλείο για τη διατήρηση των υψηλών ρυθμών ανάπτυξης στην μεταολυμπιακή περίοδο (2004-2007) και την περαιτέρω μείωση της ανεργίας σε ιστορικά χαμηλά επίπεδα των τελευταίων δεκαετιών.

Υπενθυμίζω ότι στο ν. 3299 εντάχθηκαν 10.459 επενδύσεις, καταβλήθηκαν ενισχύσεις 9,2 δις ευρώ και δημιουργήθηκαν περίπου 40.000 θέσεις εργασίας. Επιδόσεις πολλαπλάσιες σε σχέση και με το προγενέστερο (ν. 2601/98) και με το μεταγενέστερο νομοθετικό πλαίσιο (ν.3908/2011).

Παρά τα ορισμένα θετικά στοιχεία που υπάρχουν στο σχέδιο νόμου που βρίσκεται σε δημόσια διαβούλευση, όπως τα φορολογικά κίνητρα με ορίζοντα έως και 12 έτη, η έμφαση στην χρηματοδότηση μικρομεσαίων, καινοτόμων και εξωστρεφών επιχειρήσεων, ο ηλεκτρονικός τρόπος επιλογής των αξιολογητών, υπάρχουν πολλά σημεία που χρήζουν βελτίωσης και αναθεώρησης.

Πιο συγκεκριμένα:

Πρώτον: Απουσιάζει η αναδρομικότητα για την ένταξη των ιδιωτικών επενδύσεων στο νέο θεσμικό πλαίσιο, παρά τις περί αντιθέτου δηλώσεις της Κυβέρνησης, στις 12/10/2015.

Δεύτερον: Δεν προβλέπεται η δυνατότητα καταβολής προκαταβολής της επιχορήγησης επενδύσεων που θα ενταχθούν στο νέο πλαίσιο.

Υπενθυμίζω ότι μία από τις καινοτόμες προβλέψεις του ν. 3299 ήταν η δυνατότητα εφάπαξ προκαταβολής της επιχορήγησης, έως και 30% της

προβλεπόμενης επιχορήγησης, υπό την προϋπόθεση της προσκόμισης εγγυητικής επιστολής προσαυξημένης κατά 10%, από τραπεζικό ίδρυμα που λειτουργεί στην Ελλάδα.

Η ρύθμιση του ζητήματος αυτού είναι σήμερα κομβικής σημασίας για την αποτελεσματικότητα του νέου αναπτυξιακού –επενδυτικού νόμου καθώς θα ενισχύσει τη ρευστότητα των επιχειρήσεων που θα επενδύσουν σε αυτή τη δύσκολη συγκυρία, αλλά και της έλλειψης ιδίων κεφαλαίων και τραπεζικής χρηματοδότησης. Πρόσθετα για τους όρους και τις προϋποθέσεις υπαγωγής (άρθρο 5), το αναφερόμενο ποσοστό 25% της ίδιας συμμετοχής, να είναι το ελάχιστο και για τις πολύ μικρές επιχειρήσεις να διαμορφώνεται στο 20%. Για το ελάχιστο ύψος του επενδυτικού σχεδίου για τις πολύ μικρές επιχειρήσεις να διαμορφωθεί στις 100.000 €. Να αξιοποιηθούν τα κοινοπρακτικά κεφάλαια (venture capital) και να αφορά το σταθερό φορολογικό πλαίσιο όχι μόνο τις επιχειρήσεις που επενδύουν εφεξής άνω των 20.000.000 €, αλλά για κάθε νέα επένδυση ανεξαρτήτου ύψους επενδύσεως.

Τρίτον: Δεν προβλέπονται δεσμευτικοί χρόνοι για την ολοσχερή καταβολή της επιχορήγησης, στοιχείο που λειτουργεί αποθαρρυντικά για την προώθηση νέων επενδύσεων. Ιδίως με βάση την πολιτική του Δημοσίου να αναβάλλει συνεχώς την αποπληρωμή των υποχρεώσεών του προς τους ιδιώτες. Να καθορισθεί επίσης ανώτατο χρονικό όριο (πχ εντός τριών μηνών) για την ολοκλήρωση της αξιολόγησης της επενδυτικής πρότασης.

Τέταρτον: Απουσιάζει η αναγκαία δέσμευση για το σύνολο των ετήσιων χρηματοδοτικών πόρων για τις επιχορηγήσεις που θα καταβληθούν σε εντασσόμενες νέες επενδυτικές πρωτοβουλίες.

Επιπλέον, παράλληλα με το νέο θεσμικό πλαίσιο για την ενίσχυση των ιδιωτικών επενδύσεων, είναι ανάγκη να δοθεί έμφαση στην κατάρτιση και υλοποίηση περιφερειακής αναπτυξιακής πολιτικής με τη κατάρτιση μακροπρόθεσμων προγραμμάτων ανά Περιφέρεια.

Η αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων κάθε περιφέρειας, δυστυχώς και σήμερα, διέρχεται μέσα από το υφιστάμενο και παρωχημένο μοντέλο των οριζόντιων κινήτρων, το οποίο αδυνατεί να αναδείξει τους περιφερειακούς και τοπικούς παραγωγικούς πόρους.

Ασφαλώς ο αναπτυξιακός νόμος δεν μπορεί μόνος του, να αποτελέσει λύση για την προσέλκυση επενδύσεων.

Σήμερα μια επιτυχημένη αναπτυξιακή πολιτική συνδέεται λιγότερο με την ενίσχυση των κινήτρων και περισσότερο με την άρση των αντικινήτρων για επενδυτικές πρωτοβουλίες και εν γένει για την άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας.

Πέμπτο: Ο πιο σύγχρονος και ρωμαλέος αναπτυξιακός νόμος θα ήταν αυτός που θα καταργούσε τα αντικίνητρα που υπάρχουν σήμερα. Οδηγός για να μπορεί να γίνει αυτό, να είναι η εργασία της **Επιτροπής Σοφών υπό τον Γιάννη Μαρίνο**, η οποία ολοκληρώθηκε στα τέλη της περασμένης δεκαετίας, καθώς και οι μελέτες φορέων ΕΣΕΕ, ΕΒΕΑ, ΓΣΕΒΕ, ΓΣΕΕ, ΣΕΒ, ΙΟΒΕ, ΚΕΠΕ, Ένωση Ελλήνων Εφοπλιστών. Επίσης το μοντέλο του IDA (Industrial Development Authority) της Ιρλανδίας.

Έκτο: Για την υλοποίηση του Νόμου θα απαιτηθούν Προεδρικά Διατάγματα, Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις, Υπουργικές Αποφάσεις, εγκύκλιοι κλπ., δηλαδή τεράστιος όγκος θεσμικού συμπληρωματικού χαρακτήρα, που στην πράξη θα δυσχεράνει την άμεση υλοποίηση του νόμου αυτού, συνεχίζοντάς, την μέχρι τώρα δυσμενή παράδοση.

Πέραν αυτού χρειάζεται περαιτέρω νομοτεχνική και γλωσσική επεξεργασία ώστε να αρθούν τα υφιστάμενα, στο σχέδιο προβλήματα σαφήνειας, πληρότητας, συγκεκριμενοποίησης και εννοιολογικών προσδιορισμών.

Θα ήταν εξαιρετικά σημαντικό αν ο Κανονισμός της Βουλής, απαιτούσε με την κατάθεση των Ν/Σ να κατατίθενται συγχρόνως, τα Προεδρικά Διατάγματα, οι εγκύκλιοι και οι Υπουργικές Αποφάσεις. Και η Βουλή να αναλάβει να παρακολουθεί, αν δεν γίνει το παραπάνω, την έκδοσή τους και να ενημερώνεται η ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ.

Εβδομο: Ορθώς εισάγεται υπό προϋποθέσεις καθεστώς ενίσχυσης και ύστερα από έγκριση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για το Ναυπηγοεπισκευαστικό τομέα. Θα ήταν σκόπιμο όμως λόγω της μεγάλης σημασίας και των δυνατοτήτων του κλάδου αυτού για την Ελληνική Οικονομία, να επιδιωχθεί πλήρες και **ειδικό καθεστώς ενίσχυσης όπως για τους λοιπούς κλάδους και όχι κατ' εξαίρεση.**

Ογδοο:

- να δοθεί μεγάλο βάρος στα Clusters. Υπάρχει το επιτυχημένο παράδειγμα του Corallia του 2006,
- να αξιοποιηθούν οι πόλοι καινοτομίας,
- να δοθεί βάρος στο ναυπηγοεπισκευαστικό τομέα, το ελαιόλαδο, τις ιχθυοκαλλιέργειες, τον κρόκο, τη φέτα, τα κτηνοτροφικά προϊόντα, τα φαρμακευτικά φυτά, προϊόντα παγκόσμιας εμβέλειας,
- να απενοχοποιηθεί η επιχειρηματικότητα και το κέρδος,
- να αξιοποιηθεί το πλαίσιο Σύμπραξης ιδιωτικού και δημόσιου τομέα (ΣΔΙΤ).
- να αποσαφηνιστεί το Εθνικό Χωροταξιακό Σχέδιο, και να οριστοκοποιηθούν τα ειδικά χωροταξικά για τον Τουρισμό, τις ΑΠΕ, τους ορεινούς όγκους και τον παράκτιο χώρο.

Ένατο: Επαναφέρω παλαιότερη πρότασή μου για την επανεργοποίηση του Εθνικού Συμβουλίου ανταγωνιστικότητας και ανάπτυξης (ΕΣΑΑ) και του Εθνικού Συμβουλίου Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων (ΕΣΜΕ). Το Εθνικό Συμβούλιο Καταναλωτή, το Εθνικό Συμβούλιο Ποιότητας για την Ανάπτυξη και το Εθνικό Συμβούλιο Διαπίστευσης.

Τέσσερα θεσμοθετημένα γνωμοδοτικά όργανα, με μηδενικό κόστος λειτουργίας που επιτέλεσαν σημαντικό έργο στην περίοδο 2004-2009 και η επαναλειτουργία τους, μπορεί να αποτελέσει το μόνιμο μηχανισμό διαβούλευσης μεταξύ Πολιτείας και παραγωγικών φορέων.

Δέκατο: Για τις επιχειρήσεις οι οποίες έχουν αποδεδειγμένα ληξιπρόθεσμες απαιτήσεις από το Ελληνικό Δημόσιο μπορεί να προβλεφθεί μερικός συμψηφισμός με την κάλυψη της υποχρεωτικής ιδιωτικής συμμετοχής για την ένταξη ενός επιχειρηματικού σχεδίου στις διατάξεις του νόμου. Αυτό θα επιτρέψει σε επιχειρήσεις οι οποίες σήμερα εξ αιτίας της δημοσιονομικής συγκυρίας αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα ρευστότητας να συνεχίσουν να επενδύουν και να διασφαλίσουν τη βιωσιμότητά τους.

Ενδέκατο: Η νομοθετική κατοχύρωση σε ορίζοντα τουλάχιστον 12ετίας ότι κάθε επιχείρηση η οποία εντάσσει επενδυτικό πρόγραμμα στο νέο νόμο, διασφαλίζεται έναντι οιασδήποτε δυσμενέστερης μεταβολής σε σχέση με τα σημερινά ισχύοντα στη φορολογία εισοδήματος (συμπεριλαμβανομένης της επιβολής εκτάκτων εισφορών) και κεφαλαίου θα αποτελούσε ένα ισχυρό μήνυμα για την προσέλκυση νέων επιχειρηματικών κεφαλαίων.

Αναφέρομαι σε κάτι αντίστοιχο (προσαρμοσμένο στις σύγχρονες συνθήκες) με αυτό το οποίο έγινε το 1953 με τον πρωτοποριακό νομοθετικό διάταγμα 2687 « Περὶ επενδύσεων και προστασίας κεφαλαίων εξωτερικού» κατά επιταγή του άρθρου 102 του Συντάγματος του 1952.

Είναι γνωστό ότι το ν.δ 2687/53 απετέλεσε το βασικό εργαλείο πολιτικής για τις μεγάλες εισροές ξένων επενδυτικών κεφαλαίων που ακολούθησαν για τις επόμενες δύο δεκαετίες και μετέτρεψαν την οικονομικά εξαθλιωμένη Ελλάδα των αρχών της δεκαετίας του 1950 σε μια οικονομικά αναπτυγμένη Ευρωπαϊκή χώρα.

Δωδέκατο: Κατάρτιση σχεδίου αναπτυξιακής Ανασυγκρότησης, **με ορίζοντα το 2021 έτος κατά το οποίο συμπληρώνονται 200 χρόνια εθνικής ανεξαρτησίας, μετά την επανάσταση του 1821**, σχέδιο το οποίο οφείλει να επεξεργαστεί η σημερινή Κυβέρνηση με την συνεργασία όλων των πολιτικών δυνάμεων.

Αντίστοιχο ήταν το πρόγραμμα Οικονομικής Ανάπτυξης 1960-64 το οποίο εκπονήθηκε το 1959 **από την τότε κυβέρνηση του Κωνσταντίνου Καραμανλή**, το οποίο μαζί με την αξιοποίηση του Νομοθετικού Διατάγματος 2687/53, απετέλεσαν τη βάση για την επενδυτική έκρηξη, που ακολούθησε και τους υψηλούς ρυθμούς οικονομικής ανάπτυξης της χώρας και στη δεκαετία του 60, με κύρια χαρακτηριστικά τη δημιουργία μεγάλων βιομηχανικών επενδύσεων, την προσέλκυση μεγάλης κλίμακας ξένων κεφαλαίων, την ένταξη της χώρας μας στον παγκόσμιο τουριστικό χάρτη.

Ελπίζω ότι ο Υπουργός Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού κ. Γιώργος Σταθάκης θα εξετάσει με ενδιαφέρον τις προτάσεις και τις θέσεις των παραγωγικών φορέων πριν από την κατάθεση του νέου αναπτυξιακού νομοσχεδίου.

Η υπόθεση της υπέρβασης της κρίσης και η επαναδρομολόγηση της οικονομίας σε σταθερή αναπτυξιακή τροχιά αποτελεί την κορυφαία εθνική προτεραιότητα. Μόνο όμως, **με συνολικό Εθνικό Σχέδιο Ανασυγκρότησης με στοχευμένες, αλληλοσυμπληρούμενες και όχι αλληλοσυγκρουόμενες πολιτικές.**

Δεν είναι υπόθεση μιας κυβέρνησης.
Είναι υπόθεση όλων μας».